

Omer Vilain over de tijd van toen

Valiezekoers

Wanneer aan de kust de massale uittocht van de toeristen begint, hebben de Oostendenaars het over de valiezekoers. Deze uitdrukking stamt nog uit de periode van voor 1940, toen de toeristen en kuurgasten een hele maand -soms zelfs nog langer- aan zee hadden verbleven in een huurappartement of in een eigen villa. Die toeristen brachten doorgaans enorm veel geroef mee en klederen voor alle soorten gelegenheden.

Net voor 1 juli en 1 augustus zetten de vertrekkende kustgangers dan massa's koffers en valiezen op de trein. Niet alleen voor de NMBS maar ook voor de vervoersmaatschappijen die met de spoorlijnen samenwerkten, waren het toen enorm drukke dagen want in zo kort mogelijke tijd dienden de spullen voor de hele familie op het vakantieadres te worden afgeleverd. Tegen 31 juli en 31 augustus deed de valiezekoers zich opnieuw voor, maar dan in omgekeerde richting.

Naast de vervoersmaatschappijen leefden ook de pakjesdragers, die in 't stad in de buurt van de pensions en hotels rondhingen, van de toeristen. Men noemde ze *smoefels*, in tegenstelling tot de échte *commissionarissen*, de dragers die in het station mochten opereren. Beide groepen vormden een echte wereld op zichzelf. Gekleed in een witte of blauwe

De koffers en de valiezen worden op de maalboot geladen voor de uittocht naar Engeland (circa 1907).

kiel en stevast met een transportkarretje aan de hand, maakten de dragers deel uit van de toeristische folklore van Oostende. Het vertrek van de kuurgasten en hun familie na de veel te korte zomer, betekende voor het dragersvolkje het begin van een veel te lange harde winter.

Nostalgie

Met uitzondering van enkele Oostendenaars die na de zo-

mer zegden: „Nu hebben we Oostende weer voor ons alleen”, was de valiezekoers van eind augustus toch steeds gehuld in een sfeer van weemoed en nostalgie. Het deed je iets als je zag hoe de vele koffers klaarstonden, hoe de strandshopjes van de kinderen waren ingepakt en hoe de fietsen opnieuw richting binnenland trokken. En de Engelsen, Fransen en Duitsers die hun vakantie in Oostende hadden doorgebracht vertrokken weer

naar hun verre thuis, in de hoop het volgende jaar opnieuw naar het mooie Oostende te kunnen komen.

Nu betekent valiezekoers de uittocht van duizenden auto's, caravans en yachten waar van de eigenaars zeggen: „Jullie zijn toch wel geluksvogels dat jullie hier het hele jaar mogen blijven.” En gelijk hebben ze!

Omer Vilain